

[Valdemar Sørensen.]

sættelser og Varmeisoleringer, saa er det et økonomisk Spørgsmaal for vedkommende Ejer eller Lejer, om man kan komme i Gang med disse Arbejder. Jeg tænker her først og fremmest paa alle de Ejendomme, hvor den almindelige Reparationspligt ifølge Kontrakter og Sædvane paahviler Ejendommens Indehaver. Det kan under økonomiske Forhold som de nuværende være Overvejelse værd, om man tør skride til Arbejder af større Omfang. Men til Gængæld er det jo saaledes, at der i disse Ejendommers Vedligeholdelsestilstand er opsparet en Masse Beskæftigelse, som man nu ved denne Lejlighed kan komme billigere til at sætte i Gang, og jeg vil i høj Grad haabe, at Lovens Hjælp vil blive benyttet i saa vid Udstrækning, som det overhovedet er tænkeligt.

Selv om man med Rette kan sige, at et af de Omraader i Samfundet, hvor Indtægterne har holdt sig bedst og mest stabil, og vel endogsaa i mange Tilfælde er steget, er Besiddelsen af Udlejningsejendomme, maa man ogsaa indrømme, at i Maanederne siden Krigens Udbrud har man lagt visse Udgifter paa Indehaverne, bl. a. Udgifter til det civile Luftværn; men selv om jeg regner dette med, vil jeg dog tro, at der alligevel er en saadan Reserve i Ejendommenes Økonomi til Istandsættelser, at man kan faa en endda meget betydelig Beskæftigelse i Gang, saafremt Lovens Hjælp bliver benyttet. Og skulde det ikke blive Tilfældet, skulde det vise sig, at Initiativet svigter i denne Henseende, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, som ved første Behandling fremhævede § 61 i den københavnske Byggeslov, hvor der kræves, at enhver Bebyggelse skal i alle dens Dele og i alt dens Tilbehør være i forsvarlig og sømmelig Stand, og hvis et Paalæg, der gives i saa Henseende af Myndighederne, ikke efterkommes, kan man lade det paagældende Arbejde udføre paa Ejerenes Bekostning. Selv om man i Københavns Kommunalbestyrelse har forsømt at faa denne Bestemmelse ført over i Byggevedtægten, der muliggør en hurtigere Administration, er det klart, at den gælder, og saafremt den Lov, vi her behandler, ikke opnaar sit Formaal ved de økonomiske Løkkemidler, den indeholder, trøster jeg mig til, at alle de ansvarlige i Forholdet ikke vil tøve med at

skride til Foranstaltninger i Henhold til Byggeslovens § 61 her i Hovedstaden, som sikrer os, at man i hvert Tilfælde faar det opsparerede Arbejde i Gang i det Omfang, det efter Lejlighedernes Tilstand maa skønnes nødvendigt.

Med disse Ord skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker Udvalget for den velvillige Behandling af Forslaget, og jeg kan anbefale de Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget og tiltraadt, ogsaa i Udvalget, af Ministeren. Naar dette Lovforslag, antagelig inden ret lang Tid, bliver vedtaget, gives der et Tilbud til de forskellige, der er interesserede i at faa Boliger sat i Stand, og der rettes ogsaa en Opfordring til dem, og jeg vil anbefale, at de nu tager Sagen op og faar saa meget Arbejde sat i Gang som muligt. Jeg tror, det vil være til Fordel for dem selv og ogsaa for Samfundet under den Situation, hvori vi staar. Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringsforslagene.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—3

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4—8
vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, og §§ 3—5
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 9
vedtoges uden Afstemning.

§ 6, saaledes ændret, og §§ 7—12
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.